

Ajánlás

A „Magyar Íj” felvételére a Magyar Értéktárba, illetve „Hungarikum”-ként történő elismerésére

Tisztelt Hungarikum Bizottság!

Mint a magyar történelmi írászatot több, mint egy évtizede elmélyülten folytató, az azzal kapcsolatos szakmai ismeretek fejlődését folyamatosan nyomon követő, valamint azok beépítését a magyar történelmi írászatba a kezdetektől fogva szorgalmazó íjász, a Nemzeti Íjászsövetség pártoló tagja és a Magyar Történelmi Íjász Társaság alapító tagja, örömmel értesültem arról a kezdeményezésről, amely célja a honfoglaló magyarság íjának, mint „Magyar Íjnak” felvétele a Magyar Értéktárba, illetve a „Magyar Íj” elismerése Hungarikumként.

Ismereteim alapján meggyőződésem, hogy a X. századi magyarság íja, annak ellenére, hogy a korból származó, eredeti, ép íjjal jelenleg nem rendelkezünk, a magas fokban feldolgozott, széles körű régészeti ismeretanyag alapján jól definiálható tulajdonságokkal rendelkezik, amelyek alapján szakmailag valószínű rekonstrukciója elkészíthető. Ennek a régészeti bizonyítékokon alapuló rekonstrukciós munkának több évtizedes hagyománya van, elég itt megemlíteni Cs. Sebestyén Károly, László Gyula, Fábián Gyula és Szöllősy Gábor nevét, illetve munkásságát.

A legújabb kutatási eredményeken alapul az a dolgozat (Bencsik Péter, Borbély László: A Magyar Íj, Litér – Gödöllő, 2013.), amelyre alapozva került sor a „Magyar Íj” Nemzeti Értéktárba történő felvételének, illetve Hungarikumként való elismerésének a kezdeményezésére. A dolgozatban közölt adatok, a szöveges definíciók, valamint a tabuláris és figurális illusztrációk alapján a X. század magyar harcosai által használt íj egyértelműen azonosítható, mind a hazai, mind a nemzetközi íjász társadalom részéről. Ezért – megítélésem szerint – ez a dolgozat kiváló alapot ad a „Magyar Íj” definiálására, mind metrikus, mind materiális, mind technológiai szempontból.

Ezen túlmenően, a X. századi magyar íj mára fogalommá vált, amelyet nem csak itthon, hanem nemzetközileg is összekötnek a magyarsággal, mint nemzettel. Ezért Hungarikumként történő elismerése egyúttal ezen szimbolikus szerepének is elismerése. A befogadás és elismerés segítené továbbá a szakmailag helyes irányultságú magyar történelmi írászat fejlődését is.

A fentiek alapján meggyőződésem, hogy a Magyar Íj hadtörténeti, kultúrtörténeti és technika történeti jelentősége, a magyarsággal való szoros összekapcsolódása, jellegzetesen magyar volta, valamint hazai és nemzetközi ismertsége és elismertsége okán méltó arra, hogy bekerüljön a Magyar Értéktárba, és megkapja a „Hungarikum” minősítést.

Budapest, 2014. április 28.

Tisztelettel,

Dr. Major Jenő
okleveles biológus
főigazgató

ÁNTSZ, Országos Kémiai Biztonsági Intézet